Árið 1961, föstudaginn 22. september
byrjuðum við ferðina frá okkar til
Þórshafnar með flugvél frá Reykjavíkurflugvelli kl 11 árdegis eftir um
á sjöunda (um eftirmiðdagstíma)
og 20 mínútum síðar höfðu flugvélina.
Veðrið er á með eindæmum, og
hvergi landið fegurra heldur en austurströnd
Hafnarfjarðar. Ekkert skýhnoðri
til suðurstrandarinnar. Flugið er í
15000 feta hæð, með 440 km. hraða.
Flýgjum yfir, þegar komið austur fyrir land
minnkar jökunum og við áðurnefnda ríkur
til sjávar. Víðast hvítt í byggð.
Umhverfis Noreg mun hafa verið flogið nálægt
Bergen. Þá lækkað til jarðar, og flýgjum
lá hvítt jökulhettu yfir landinu, sem
ekki greindist í fyrr en vélin lækkaði
flugið og lenti í Osló kl. 4 (ísl. tími)
Þar var ekkert að á 30 mínútum og flugfarþegar sem lengra ætluðu ekki að
fara úr vélinni, skriðu fram, og komu undurlítið
við í lungnamannaloftinu. Frá Osló til

Hafnar þá til jarðar aftur hvergi
lent í skýjum um kl. 8 (ísl. tíma) og fórum
lóðum á móti okkur Eiríkur Eiríksd., fyrri
félaga og góða nýstúdent. Fórum öll
heim til Eiríkurs og borðuðum fyrst. Síðan
fórum.
Fylgdum nýstúdentum eftir í nýrri bifreið
og gengum um nágrennið. Nú undrar
mig það dálítið mjög - hvernig til stóð á
götum sem við gengum hjá, hvar og úr um hvaðeina.
23. sept. - laugardagur.
Hægviðri, bjart og hlýtt. (16-18°). Fórum út og
skoðuðum. Tjörn stendur en með fullu lofti
og er að fáum mínútum gnóg. Fara gefa skýjað
og skyggja fyrir sól og byrjandi regni.
Í görðunum þar allt af lífi og flýjandi
umferð. Smalt fólk hlýtur á leikföngum og
möðrir í bílunum. Íbúðarhúsagarðurinn er allt
yfirhlaðið af alskonar vörum, ætt og óætt, og
verður yfirleitt skraut við.
Fékk höfðum við lengi verið úti þegar
Eiríkur Eiríksd. varð á vegi okkar og fórum
við þá heim með honum. Hitti síðar konu
Hrund Vernharðsdóttir Rasmussen - Mogensen - með
litla drengina sína - koma við fyrir, en

hún talar dönsku við þá.
Síðdegis fórum við út og gengum þá „lengi lengi". (fullan klukkutíma). Fórum með „sjóonum", að jeg held, og inn í almenningsgarð. Garður sá byður upp á yndisstundir. Trjen eru að byrja að sölna (lítilsháttar lauffall), bekkir og borð. Fólkið sat og sjálladi, las og borðaði nesti sitt. Sumir gáfu fuglunum (endur, svanir, mífar). En hjer sá jeg jafnframt ótal hottur, skuggsolastaði og djúp lón, sem slemt er að koma nærri þegar dimt er orðið. Garðurinn er ekki upplýstur að kvöldlagi og á þá ad vera lokaður.
Nú, svo tókum við „buss" („strætó") út til frú klerk. Þar vorum við í gödu yfirlæti til kl. nærri 12.

24. sept. Sunnudagur.
Bjart og hlýtt. Sudanstan haldi.
Tókum járnbraut úti á Nordhavn (niður við höfn) og fórum til Brödbyöster stöðvarinnar.
Gengum svo „lengi, lengi". Þarna er maður kominn út í sveit. Það er að seja, að þarna var búið nýlega, en nú er búið að byggja upp. Er mikið af einbýlishúsum („Villur") með görðum og breiðum götum. Skemmtilegt hverfi.
Þarna býr Guðrún Tiríksdóttir frá Arabæ, gift Knud Örje, Höjstens Alje 5.
Þar drukkum við miðdagskiffi og gengum síðan út að skoða umhverfið. Knútur fór með mjer (og sonur þeirra) skoðuðum stórt svæði sem búið er að skipuleggja undir byggingar og er byrjað á skolpræsum. Jarðvegurinn er leir, gulur og blár. Mold á ísl. mælikvarð heldjeg að ekki sje til. Þarna voru síðustu leifar hutbúnaðarins, stórar spildur með káli (hvítkál og rauðkál). Smá kornakrar.
Nú komum við að skógarbelti sem bannað er að ganga um. Er þetta umráðasvæði hersins frá gamalli tíð. Á einum stað lág vegur

gegnum þetta belti. Þá sáum við síki sem grafið hafði verið um 1880 og þá hafði verið eitt öflugasta vígi í heimi. x
Síðan gengum við um stórt svæði sem plantað hafði verið skógi fyrir 6 árum og ótrúlega hár ordum. Þarna sá jeg að þeir snúða greinarnar miskunarlaust af stofninum og fá þetta með því betur upp.
Það var ordið dimt þegar við komum aftur heim til Knúts. Borðuðum þar kvöldmat og horfðum svo á sjónvarp – Óperan Don Juan, sent beint frá Berlín. Í hljeinum Erískar fornminjar sýndar.

x Kvað síki þetta liggja utanum alla Kaupmannahöfn.

25. september. Mánudagur.
Hentum í búðarápi, mest í Magazin Du Nord. Mikið verslunarhús á 5-6 hæðum og vöru úrval ótrúlega mikið (margsharnar vörur) en jeg held að verðið sje nokkuð hátt.
Þarna hittum við systurnar, frú Klerk og Lóu. Fórum heim með þeim og eyddum kvöldum þar í góðu yfirlæti – sjónvarp, þar sem m. a. var tekið til meðferðar vandamál mannfjölgunarinnar og öflun fæðunnar. Þar virðast mögulíkar til fæðuöflunar ekki jafn miklir.
Á heimleið náðum við í íslensk blöð (laugardag, sunnudag) á aðal jörubrautarstöðinni.
Veðrið í dag var suðlegur strekkingur, kaldara, ljettskýjað. Í nótt voru þrumur og eldingar. Gerðu skaða í nágrenninu (Fjón).

26. sept. Hogvidri, ljettskýjað.
Röndudum „út og suður", versludum. Jeg heimsótti D.D.M.F. og fjekk vinsaml. móttökur. Vorum í kvöld hjá Skúm frá Fljótshólum.

27. sept. miðvikudagur.
Hægviðri, bjart.
Í morgun kl. 10½ förum við hennar til móts
við Stínu x) (sjá á gor) og förum saman út í
Hyngby og skoðuðum Frilandsmuseet (byggda
safn). Er þetta eitt það fröðlegasta og
besta, sem jeg hef sjeð hjer á landi.
Þetta er garður, um 35 ha, og aðalvegur
um 3 km., sem í er dreift gömlum sveita
bæjum sem hingað hafa verið fluttir
með öllum húsbúnaði, og eru viðsvegar
að af landinu. Sá elsti frá því um
1600 – enkar fröðlegt og gefur innsýn í líf
og starf fólksins, húsakost fyrir menn og
búfje, og líka er reynt að líkja eftir umhverfi
t.d. var lítil sjóhúð frá vesturströnd Jótlands
og var sandur og melur í kring. Sýnishorn af
Jóskuheiðunum var og þarna.
Athyggli vekur hvað lágt er undir loft og
rámin stutt. Jeg held að fólkið hafi verið
lágvaxið. Það eru varla yfir 170 cm. undir bitana.
~~Í hvald~~ Borðum við svo þarna úti á
veitingastofu sem fylgir garðinum
x) Með Stínu og okkur var í dag tengdasonur hennar,
Halldór Sigurðsson vjelstjóri á Gullfossi –
Hann er syrtursson Jensínu á Laugarvatni.

Endrún hafði til mat (ísl. lambakjöt í kótelett
þegar við komum til baka, kl. 6.
Svo kom Strafnhildur Kjarval líka í mat
og rádgerum við ferðalag út á Jótland í
nestu viku. Telur Strafnhildur sig
geta komið með okkur.
(Halldór þurfti að mota um borð kl. 6 og er
því ekki með okkur í kvöld)
– Heiðin þarna út Hyngby-veg þókti
mjer sjerlega skemtilag, eftir því sem hjer
er að gera. Breiður vegur, villur og garðar.

· september – fimtudagur.
Skýjad. Stormgalandi.
Í dag fórum vid til Ørdrup, eins af fylgi-
bøjum kaupmannahafnar.
Ekid var um Strandvejen út med Tegrar-
sundi. Þarna er bádstódur ad summum
en er mi lokad – eftirsótt og fallegt, ad
segt er. Sidan var ekid um Klampenborg
og med „Dyrehaven" – og kann jeg ekki
skil á öllum þeim nöfnum. Ein þarna
vorum vid sjánlega komin í „miljø-
era hverfi". Erátvidar og eikar
skógar vádu vida saman yfir vegunum
umferd lítil og fridsælt.
Annarsvorum vid ad heimsækja Þorkel,
son Endridar Klerk.
Þorkell er arkitekt og hefur sjálvur
byggt húsid, nýtiskulegt og hægt til
íbúdar. Þorna virdist ekkert vanta
nema húsfrujuna. Systurnar frú
Klerk og Hóa sán um móttökur.
Þorkell kom adeins heim, en fór strax
aftur. Hann á inndæla dóttir, Anne
Marie, 9 ára.

29. sept. – föstudagur.
Þoka.
Í dag ætludum vid ad fara til Málmeyja
en vegna þokunnar hættum vid vid ferdina.
Hjeldum ad vid sæjum ekkert.
Jeg fór svo ekkert út – er ekki vel frísk-
tennur fór út med Endrúnu siddegis.
Hrafnhildur kom lejer þegar þor vorn
nýlega farnar út. Er hún búin ad ætlaga
um ferdir út á land og er í rádi ad fara
nasta midvikudag.
Skrifadi Hákoni, og póstkort til Sigga
litlu.
Les blöd og bækur.

30. september – Lengardagur.

Þokunni sem jeg gat um í gar ljetti um kl. 11 í morgun og var hogviðri og sól skein meira og minna.

Við rápuðum í búðir fram að lokun, en hjer er búðum lokað kl. 2 á laugar. Hjeldum svo kirru fyrir fram til kl. 7 að við fórum í heimbað til frú Steinunnar ~~Jónsdóttur~~ Jónssen (sjá 19. apríl 1960) þórður, maður. Steinunnar er dáinn í millitiðinni frá því að við sáum hann fyrir 1½ ári, en andinn í kring um Steinunni virðist sá sami – fult af gestum að heiman, margir sjúklingar. Þarna drukku 8 manns kaffi.

Sátum og spjölluðum til kl. 11.

– Vegna þokunnar ~~í~~ nótt voru þuyttir búðrar hjer á sundunum, og fram á morgun.

1. Október – sunnudagur.

Bjart. Suðlog átt, kaldi og stinningsk. Kl. 10 fórum við hunnur í kirkju – St. Jakobs kirke –. Húsið er líthust og viðkunnanlegt. Söngurinn var góður (einraddað) en jeg heyrði eginlega ekkert til prestsins fyrir bergmáli. Tekstinn var spurningin um hvert er hið ódsta boðorð: „Elskið guð" o. sv. frv. og „þessu nost er hitt" o. sv. frv.

Þá var ferming. Fyrirkomulag hennar er ofurlítið annað heldur en heima.

Börn sátu ekki kring um gráturnar heldur á bekkjum framí í kirkjunni, og snjern þeir bekkjir þvert á aðra bekkji kirkjunnar, drengirnir til vinstri en stúlkurnar til hogri, sjeð frá altarinu. Stúlurnar voru í hvítum kjól en drengirnir í svörtum buxum og hvítri skirtu, svört slaufa (engin jakki) Kirkjugestir virtust aðallega vera aðstandendur barnanna og var ekki margt. Þogar prestur var búin í prjedikunarstól för hann ~~fr~~ í fullan skrúða og kom fram til barnanna. Þar, á kirkjugólfi flutti hann

rödu til barnanna. Ad rödunni lokinni för hann fyrir altari og marserudu stúlkurnar á eftir honum og rödudu sjer upp vid grátuna. Töku þar þar út stadfestinguna án þess ad hrjúpa. Ad því loknu gengu þar aftur til sætis, en prestur gaf drengjunum merki og þeir gengu á sama hátt fyrir altari.

Skátar stádu heidursvörd vid altari og gengu undir fánaborg út, ad athöfu lokinni.

Kl. 2 förum vid en á stad og skodudum hluta af Kristjánsborgar sloti. p.a. De kongelige Repræsentationslokaler þetta er sýnt í hópum og tekur yfirferdin 1 tíma, og eru sýnd 26 salir af ýmsum stærdum. Ekki eru tök á ad lýsa þessu eftir minni, en þarna er einu þáttur sögunnar og geysileg verdmæti í listum og bókasafni.

Er þetta sjálfsagt þýdingarmikid atridi fyrir samheldni og þjódarmedvitund Dana.

– Ten förum vid út, kl. 7.30 og nú í konungleya leikhúsid. Vorn þar Gudrún og Stína med okkur.

Á svidinu var ballett[x] – Fúin fra Havet – Var þetta vel leikid, dansarnir ljettir og audskildir.

Músikin var sjerleya gód.

X þetta vorn tveir sjálvstædir þættir, og hjet sá fyrri Ciselle.

2. október - mánudagur.

Hæg austlæg átt, bjart og hlýtt.
Í morgun kl. 10 fórum við um borð í Eddu fossi, sem liggur hjer við bryggju. Héðinn Halldórsson bæjarstjóri - sjá 27. jan. og dagbókum hefði hjá honum.
Erindið var að biðja hann fyrir sendinguna til Rv.
Kl. 1½ fórum við aftur með fjórum stjórnum, Eyðisi og Höru yfir sundið til Sjó-fjöðar - Tórshafnar - Þórshafnar
Ferjan var 1 klst og 40 mín. yfir um og undraðist himnaleiðsögumaðurinn (já?) hversu hafnarinnar hjer og skipaafgreiðslunni. Það tók skipið 16 mínútur að komast út úr höfninni og var sjálft með hraða sem jeg áætlaði 8 mílur. Dálítil bára.
Fjöru fisk margskonar veiðingar og veiði ýmsir það áhugamál.
Í Þórshöfn er fornfálegt, bæði gömul og ungt í húsi, klöpp hæð og mikið hafnarlaust - og allt mjög dreift til, eins og alstaðar hjer.
Hérðan inn í verslunarhúsi sem EFTA heitir, og virðist verslun í húsi
Umsjón í Færeyjum er mikið.
Viðstaðan við aðeins 3 tíma.

3. október - föstudagur

Bjart, hlýtt, hvast - 6. ca.
Förum í Botaniskhave (grasgarður)
Eyðurnar er mjög fallegur, hæðir, vegir, tjarnir, skyttur, hús og hvannskóg gróður. Hér fæst að vera fallegt en fátt náttúrlega ódæmandi fróðlikan fyrir þá sem ekki eiðlund inni gróðr. Trjen standa með fallu lauf, en blóm og lágvöxtur er farið að dökna. Grasflatir hjer og í öðrum görðum eru snöggslegnar og er mjög vel um farið gengið.
Í dag sá jeg að vorið var að brjóta greinar af trjám. Var maður að prúna upp í alt og augaði greinarnar af svo að hrísan stóð ein eftir. Þá dáði maður hvað hún var hrísi fín, hún fórnar sig til á hengilásinn hjá „Hafmeyjana" og druknum hafði á hangelinsiepenlonin-stongelig-restaurasion - stormurinn spilli vonni fyrir fjöra meðfram hjá mjög svo fagurt og aðlaðandi, breiðurgangvegur, dálíkir og skyttur. Fallegir skemti-leitar, sem gaman mun vera að sigla

med lágu þarna. Þeð eru mikil auðæfi
í allskonar mannvirkjum samankomin
hjer í Höfn. Staðurinn liggur svo enkar
vel við samgöngum og Danir eru mikil
menningarþjóð, duguiklir og hafa um langt
skeið kunnað vel til verka. Man þessi upp-
bygging vera hiin að stand 3-4 hundruð
ár, þó mest gæti síðustu 100 áranna.
Kötusnar t.d., hvað þar eru vel gerðar.
Þar gætir líka undirlagsins (jarðvegsins)
þetta er alt leir (ísaldarleir) sem ekkert
haggast. —
Síðast förum við út á aðaljarnbrautarstöð
og ætluðum að ná í blöð að heiman, en
þau voru þá uppseld, og vorum við von-
svikin yfir því, en fengum á það hina
ágætustu uppbót, því pósturinn kom
með brjef frá systu — póstlagt í gær — og
fordi þeð gódar frjettir að heiman.

4. Október — miðvikudagur.
Suðaustanhaldi, bjart, hlýtt — 14-15°
Klukkan 10½ stigum viðr uppi lest og
er ferðinni heitið út á Jótland.
Í ferð með okkur er Hrafnhildur Kjarval,
og er hún leiðsögumaður okkar.
Hestin fer um Hrísarsheldu og áfram
án viðdvalar að ferjunni yfir Stórabelti
(Korsör) og er þar stigið um borð (hestin
fór ekki lengra) Á ferjunni eru mat-
salir og fengum við okkur kaffi og
smurt brauð. Ferðin yfir tók 1¼ tíma.
Í Nýborg á Fjóni er aftur tekin lest og
ekið um Odense þvert vestur yfir Fjón,
yfir Litlabeltisbrúna og til Fredarek-
icia. Þar skiftum við um lest og
förum til Kolding, og er klukkan
þá orðin 4. Tókum okkur herbergi á
Misionshotellet „Ansgar", Kostergade
26. Sími 2243., drukkum kaffi á Saxid-
hus (resturasion) og förum svo út í
bæ. Komustum með buss ½ tíma ferð
útfyrir bæinn og þegar við komum aftur
gengum við um á meðan bjart var. Komum
meðal annars að gömlum herkastala

sem er að mestu í rúst (veggirnir standa) og virðisthafa komið við sögu 1848-'64. (eftir minnismerkjum og áhtrunum sem þorna voru). Um það sem við höfum sjeð í dag er alt gott að seja. Sjáland sáum við 1960 og lysti jeg því þar. Fjón er í raunimi óskop líkt, þó eru ásarnir líklega heldur þjettari og kryppari, skógarbeltin þjettari (jarðionar smærri) og skógurinn logri. Lyngskeru vinna er búin, nema fóðurrófur og kál stendur víða úti. Korn er sumstaðar í skrýfum og í einum stað var verið að þreskja úti. Hálmbifar er verið að brenna á akrinum (rakað fyrst saman með múgavjel í garða) víða er verið að plogja, bera hang og kalk í akra, herfa - og sumstaðar er „haust sáð" komið upp. Nautgripir eru á beit. Mjög mikið af eplum er en úti. -

- þegar við settumst inn í vagnin í Nyborg á Fjóni, voru þar fyrir miðaldra hjón ~~og~~ spurði maðurinn fljótleg hvort við vorum frá Ísl. þetta var Jakob ~~[illegible]~~ prófastur í þórshavn í Foreyjum og hefur oft verið heima, m.a. á Skálholtshátíðinni.

5. október - fimtudagur

Bjart, hlýtt - suðanstloggola.

Nú er frá mörgu að seja, ef jeg myndi það alt.

Hjer, í holding er verksmiðja sú sem smíðaði mikið af vjelunum í Mjólkurbú Flóamanna og sá um uppsetningu vjelanna og skipulagið að verulegu leyti. Maðurinn sem annaðist þetta heima, verkfræðingur Niels Paulsen er hjer hátt settur við þessa verksmiðju og höfðum við samband við hann í gærkvöld og sömdum um að meiga koma og skoða verksmiðjuna kl. 10½.

Vorum á fótum kl. 8 og eftir að hafa drukkið kaffi fengum við okkur bíl og ókum um bæinn rólega og fengum ágatis yfirlit yfir þann hlutum sem við ekki sáum í gærkvöld.

Kl. 10½ mættum við svo við verksmiðjuna þar sem Paulsen tók á móti okkur og leiddi okkur í gegnum alla verksmiðjuna og sýndi framleiðsluna á ýmsum stigum. þetto eru aðallega stórir mjólkurgeymar, strokkar, geril-

samgöngugarðskí og dælur. Jarðir bænda
vöru um allan heim (töflur aftr. sýndar)
og hjá fyrirtækinu vinna hátt á 5. hundruð
manns, þar af 36 verkfræðingar.
Af smíðum hafa hlaðist hundruð þús. manns
við 3 miljón kg. þessu og verkið er m. a. til
að mæla gildleika í gerilsneyddri mjólk d. þ. s. líka
það sem jeg þarna sá af vogum sem
hendi gelur skakkar heima (tal.) var bill
með áhleyptum 4000 l. geymi til að selja
mjólk til bænda. Dælu er hlaðið á petta
sem dælir og mælir mjólkurmagnið
og hýsir kostn. bæði til fólks og „rekstrar
þess tækis „automatiskt" og fara í
hólfinum. Smáhlíða var á jarðsvæði til
samvinnu, 1300, fyrir utan til heim-
sendinga - hann mundum við ekki vel
fáttu hann til mála að reyna á lengri leið
en ákveðnu hjá sölubúðum ákveðnum á
heimilisbílnum.
Af fólki sýnist okkur Paulsen vera
hæðnislegur á svipinn og við drukkum
hjá honum kaffi á gær og ók okkur síðan til
Reikv. Hann fæð okk. að gefa orðið okkur
minnisstæð og hrósinnsk.

f. ákjósari hlíðing sýndi Paulsen okkur
hús sem hann er að byggja, 126 m², hjalli
og kæð, flatt að ofan, byggt úr steinsteypu
leiðis að hjallarnafnið er við skjalla
fjöðrin að fornum, en í hvolfið er
innganger á hæðinni af skjalla.
Hérað er byggt í „skandinavisku fjölmenn-
ingar stíl" segir Paulsen. (einar línur)
Skammt fyrir vestan hlíðina eru all
hátt byggðir og byggðir skógarmenn.
Hjer er talið að skógfræðilegum hafi skrið
á síðustu tíma. Þegar lengra kemur er land
flatara og lægra - og alt niður að fjöru
skundi fullt af vatni.
Og hjer verður undir Reikv. er fátt um
skóg sem mergra ára eða áratuga
undirbúning þurfti áður en hægt var að
hefja það rökstuðningsskóg. Hann eru skóg
sem upprunnin er gróðr niður til að hefta
jarðvegsrof (fyrst hjónin í mörg ár, hvo
heldr af röfunum) „Þarf sem hvíla hjer
víðar hvar við skóg hjör, en fjöðrin
og afinn - þeir halda, segir Paulsen.
„Á Íslandi líka - sem als ekki er alfara
leið - var víða varið að taka upp röfur

og hrútköflar og hrossahryggja lagt
í leirog (ofnsteypu) til vetrargeymslu.
„hrútkyllir" er sérlega góður kjöt og er hann
eftir göltinn. Hann gelda og kalla og hann á
haust síðið (hrútur og ungur) ekkert eyg.
(3-5 ára)
Maður kynnist til Íslands, alls staðar hann
fær er ógerð, alla fái mögulegleika. fjölbr
aðsetji. Eftir 150-200 ár verður Íslands-
og Rangárvallasýsla eitt samfelt býli.
— Frú. í Ríbe bjóði Paulsen ekkert
mjólkurkú sem hún tók til skoðun í júlí 1960
og færi leggjóðu. Dagsmjólk 40-45 pús. l.
aðalleg kýrsins: Jarm mikil ákveðni
eðlisgáfum einn og jeg sá kýr í Fróða
í fyrra og gat um það, að galtir ættu
skorst í eitthvað eða verðbornum gripi.
— Fjelt árið er við komum til Ríbe
skoðuðum við tilraunabúið (afkvæma-
rannsóknastöð fyrir nautgripi)
Bændur kýra fjelta og reka einhverntíma
í fjallið, sendu gripi kýr inn og fá
fær rannsóknað um dýrnistorm og fjölg
skýrsl sem þeir eru með. kýrin fær
ekki ávaxtað með ákkommum skrifa

fái um skepnu — þessi skýrsl er hún að skoða
í 2 ár og er samt í byggingu.
Þarna fjallar jeg skýringu á gjöfum. T.d. hvað
grasland á er lítið í mýri röfum og hvernig
áburðurinn er sem engin.
kýr sem mjólkar 12½ kg. á dag af 4% fitri
mjólk fær 35 kg. röfur (20 kg. Beðarrófur og 15
kg. Skolorabe), 10 kg. vothey (sem er röfutíð
og kýrinur), 2½ kg heyg (á fe.) og 2 kg.
kraftfóður. kýr sem mjólkar fær
400 gr. kraftfóður fyrir hvert kg. mjólk
4% fitri.
Vegna þess hve áríðandi er að fá viðunandi
er verið að leita að öðru gjafahæfi — sem
röfurnar, fær eru hér viðunandi.
— Paulsen er mjög aðlaðandi
maður, energiskur, samfarandi, og hefur
alveg óbrigðlega gott yfirlit og skilning á
íslenskum aðstæðum og möguleikum.
Hann talar og skilur íslensku að verulegu
leyti. Þessi ágæti maður bauð okkur
við dyrnar á Hótel klubbens Hótel, en
þar gistum við í nótt, við ágæta aðbúð.

6. október – föstudagur.

Bjart, blýtt, Stgola – Líklega heiteti dagar síðan við komum, og var mikil móða í lofti og sást ekki langt – eins og ramar sjaldnast. –

Vorum tímanlega á fótum, og eftir að hafa drukkið morgunkaffi, sem hjer er í raunimi heil máltíð, og gert upp við hótelið gengum við um bæinn og skoðuðum það sem við komumst yfir.

Dómkirkjan hjer – Ribe Domkirke – er talin að vera ein af elstu kirkjum á Norðurlöndum í því formi sem hún nú er, og var byggingu hennar lokið king um 1160 – en þegar 862 var í Ribe byggð kirkja úr timbri.

Kirkjan er byggð ~~er~~ að mestu úr höggnu gulum grenit, „lys, korned Stenart – – – vulkansk Tuf" „hentet fra Byen Andernach tæt ved Mosel Udløb i Rhinen" segir í leiðsögubók um kirkjuna, útg. 1960

Mjer kom bygging þessi fyrir sjónir sem stórkostlegt listverk og undur, um getu ~~í~~ í byggingarfrumkvæmdum þessa tíma.

Verkar kirkja þessi engu síður á hugu mínn en kirkjan í Hróarskeldu. –

Í Ribe er talið að mest sje um hin svo nefndu „Bindingshus", eða Bindingsverkshús en þetta eru bjálkahús og fyllt upp í grindina með múrsteinum – bjálkarnir (grindin) kemur alstíðar útúr, múrsteinunum hlaðið inn á milli. Þetta er fallegt og er búið að friðlýsa þessi hús sem sýnishorn gamals byggingarstíls. Hús þessi eru öll í notkun (íbúðir, hótel og verslanir), sem orðin dílítið skold. Jeg sá ártalið 1637 á einu þurra.

Borinn Ribe stendur lágt og landið í kring er mjög flatt, og ekki er langt til sjávar. ~~Á einu götuhorni er stöng~~ Þegar suðvestan stórviðri geysa hjer við vesturströndina verður sjávarhæð mjög mikil. Eru dæmi þess að sjór hafi flott hjer innyfir, og á einu götuhorni er stöng sem á er merkt nokkrar mestu flóðahæðir:

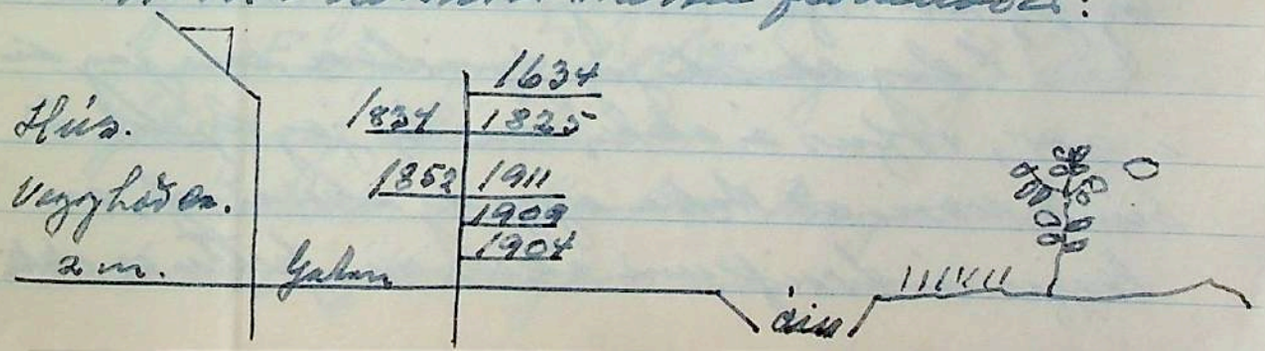

Tomi í kirkjunni mun vera mikið lesið
skóð bókin fer. Hjer eru prjónuð göltur, en allt
prjónlagt, skinnlagt og prjónað.
Kl. 12½ fórum við með „bus" til Eskifjarð-
skólans eftir í leik í Breiðinga.
Á leiðinni leið er landið mjög flott og lítt
(minnir á Flóann) hangt er á milli bæja.
Skólabelli hefur verið glæsilegt úr steini og
járðlist. Þegar við kjá hjer vöðir í sannum bellmann
(mjer kom hl hugar hvort við gætum verið
prinsessur í skólabelli. Þó hann hafi mikið
þá er vöxtur hans ára svo mikill, að
þessi maro gæti hann vitt mikið skólabelli.
Hann fje má ekki kemast á hann).
Fjöll eru hjer hálfgerð hrikaleg og hér grjót
mikið veðrunarkennt.
Jarðsagnirnar er þær mjög hendur, sem
jeg lýsti í gær, og hjer er landið svo ljótt
að við glöttu í vöðr, þrátt fyrir fjöllin.
Þessir bæjarhlöðin eru svo dæmigerð hjá hjer,
og jeg sá röðun alveg niður undir vöðr.
Í dag skoðaði jeg fyrirtæki sem jeg sá
í gær, röðun á akri, sem ég jeg hjelt að
hjer væri að taka upp og skera af, en
byrjun á dreif um akurinn. Þetta er ekki
rjett. Röðunar eru farðar á sama rót, en það
er hjer að skella hálfið af með skítuhelum
og flytja það hjem til vöðbyggðar. Þannig
röðunar verður hálfið skelfur að upp
efir þeðarum.
Um þessa þá jeg í einum stað dráttarvjel
ekið um röðunarkar sem hjet var að slá hjá
af, og dró hann á hlið þess mikið bak á
og losaði röðunar upp, þannig að jeg
hlið, og hjen röðunar hengu efir í sama
röð. Það mikið hef mig mig hvað hjer að jeg
sá fyrir ekki minnar.
— Kvöld ekki skoðaði mína í gær, og
aftur í dag. Það eru rellur sem snúa fyrir
gólunni, alveg eins og þær sem drengjarnir
hjima hjá okkur búa til að framkalla
ljós. Jeg held að þarna sje verið að láta
gólina dala undir upp hundu hjá mann.
— Hvað að við gætum ekki notað þetta
í Flóanum? Á þurrkum er oft vatnsskortur
og mun þar vanti þegar frumvarpið ræðst. —
— Eskifjörður er hið fallegasta sjóþorp, hús
götur og allir hjá.
Borðuðum á Central Magasinet, caffe-
teria (nýtt magasín sem verslunarhús)

gengum dálítið um bæinn, en fórum svo með Fanø-Esbjerg ferjunni til Fanø, en það er eyja úti fyrir ströndinni og gefur höfninni í Esbjerg skjól. Ferðin á milli tekur 20 mínútur.
Heigðum okkur bíl og ókum um eyna-lentum á ágætum manni.
Á Fanø eru 2 þorp, 2500 og 400 íbúar-fer fækkandi, mera og minn deuðir stáðir að vetrinum, en fyllist af ferðafólki og sumarbústaðafólki að sumrinu.
Skoðuðum kirkjuna og minnismerki um drukneða sjómenn-mjög sjerkenni l.
Ókum sýðst á eyna, 15 km. Jarðvegurinn er þessi sami ~~[illegible]~~ dauði sandur, sem árnar hjer fyrir sunnan bera fram og Norðursjórinn skilar hjer upp-mjög ófrjór og hus. Hjer dálítil rektun, en verulegur hluti eyjarinnar er sýnishorn af hinni „Jósku heiði" og algróin með beitilingi. Hjer hefar verið plantað trjám dálítið á dreif og kirkingsleg. Bílstjórinn taldi þau elstu um 50 ára, og mjer virtust þau geta verið um 3 m. Bakaleiðina keirði bílstjórinn fjöru-

borðið og merkaði ekki spor.
Golan rendi þessum hvíta sandi og var eins og snjór redi þarna.
Þegar til Esbjerg kom var orðið dimt og tókum við far með lestinni til Kaupm.h. komum þangað kl. 12.
- Reginlega þikir mjer járnbrautirnar leiðinleg farartæki.

7. október – laugardagur.
Bjart, hlýtt (kólnaði að kvöldinu)
St. gola.
Hjeldum kyrru fyrir í dag, nema
hvað við fórum til frú Klerk í kvöld.
Hesum blöð að heiman – náðum í þau
á járnbrautarstöðinni í gorkvöld.
Jeg skrifaði ferðasögunna frá í gor.

8. október – sunnudagur.
Dumbungsveður, og fór að rigna úr
hádegi, og til kvölds. Hogu a. m.
Fórum með Poletiken hópferð út í N-Sjálend
Farið út Strandveg út til Skodsborg og
svo inn í landið, meðfram Sjelsö o.v. Drukkið kaffi
á ~~Holte~~ Hørsholm
Mikið af bið þessari er mjög fallegt,
skógivaxið land, vötn, akrar og byggjinar.
Rigningin spilti verulega fyrir, og alstaðar
verkar hún eins á mann. Þrír stóris
bílar voru í þessari ferð, allir fullir.
Nú fórist skógurinn mjer í haustliti, gult
og rautt. Rimhver sagði mjer að eftir 15 okt.
vori Danmörk fallegust – rauði liturinn – og svo í mai

9. október – mánudagur.
Logn, skýjað, + 13° – 14, ágott veður.
Rennum út og suður. Athugum um
flugfar heim – hugsanlegt á miðvikudag.
Vorum hjá Stínu í kvöld.

10. október – þriðjudagur.

Bjart og gott veður.
Ekki er vonhust um að við
komumst heim á morgun og erum
við að búa okkur undir það.
Hittum systurnar Endriði og Hón
og drukkum með þeim kaffi á
Magasin Du Nord.
Í kvöld vorum við hjá
Steinunni.

11. október – miðvikudagur.
Bjart og hlýtt.
Þetta var tiðinlegur dagur. Við þökkuðum
dóti okkar í von um að fá flugfar heim.
Hringið seinna var altaf svarað. Fyrst kl. 3.15
var gefið ákveðið svar – nei.
Vorum hjá systrunum í kvöld.

12. október – fimtudagur.

Bjart. kaldara.

Förum á skrifstofu hoftleida. Alveg óvist hvenær vid förum far. – Fengum brjef frá Systu, skrifad í Osló í gær. Hún hafdi verid med ujahnum sem vid vorum ad reyna ad komast med í gær. –

Förum til Hillerød ad skoda Fredriksborgarslot. Leidin er falleg og mikid er þarna samankomid af verdmætum. Ednadarmenn þess tíma (1600 – 1700 og sidar) hafa verid mjög færis menn, og kristjá IV. hefur verid mikill athafna madur. En þjódin, sem stód undir þessu, hvada kjör bjó hún vid?

Förum ekkert í kvöld.

13. október – föstudagur.

Bjart og hlýtt.

Tökum hradlest kl. 9⁵⁵ til Hróarkeldu í fyrirfram umsamda heimsóku til Jørgensens/mjólkurbússtjóra. Ádur en vid förum fólum vid Eudrúnu ad athuga um ferd heim. Þad leiddi til þess ad hún og frú klerk voru búnar ad hringja til Jørgensen og tilkynna ad vid ættum ad vera úti á flugvelli kl. 4.

Á brautarstödinni mætti Jørgens. okkur med þessi skilabod, en sagdi: „vid förum nú fyrst heim og bordum. Svo keiri jeg ykkur út á flugvöll".

Jørgensen býr á einum af fallegustu stödum Danmerkur – vid Hróarskeldufjördinn.

Á hann þar fallegt heimili í nýju húsi.